

POLITIKEN

Søndag

[REJSER](#)[NYHEDER](#)[GUIDER](#)[STORBY OG KULTUR](#)[SOL OG STRAND](#)[TEMAREJSER](#)[HOTELLER](#)[MENU](#)

Politikens beregner:

[✈ Tjek din flyrejses klimaaftryk her](#)

GRATIS FRAGT
til alle nye kunder

Træt af at tælle kalorier?

nemlig.com
DAGLIGVARER NÅR DET PASSER DIG

LÆS MERE

Foto: Karin Møller-Olsen

Calle Cuevas del Sol er den ene af byens to hovedgader, der løber langs floden, og hvor klippen danner naturligt tag over gaden.

Her er 100 huse bygget i huler ind under klippen

ANNONCE

BETTY HANSEN TEATRET

Setenil de las Bodegas er en af Andalusiens små hvide byer. Gennem flere tusind år har her boet mennesker, men først i dette århundrede er den blevet opdaget af turisterne. Den er enestående, da omkring 100 af byens huse er bygget ind under klippen i naturlige huler, der oprindeligt blev brugt som forrådskamre.

REJSER 29. DEC. 2019 KL. 15.25

KARIN MØLLER-OLSEN

Setenil de las Bodegas, Spanien

LÆS ARTIKLEN SENERE

FOR ABONNENTER

► AUTOMATISK OPLÆSNING BETA

Inde i mit hus er der en kilde med rent drikkevand, der springer ud af klippevæggen», fortæller Juan Ignacio Fernandez Cubiles.

Jeg møder Juan Ignacio og vennen Rafael en tidlig søndag morgen på Bar Frasquito i den lille by Setenil de las Bodegas. Her er stille, for endnu er busserne med turister fra Kina, Japan og mere nærtliggende lande ikke begyndt at komme.

Indtil 2005 var Bar Frasquito den eneste bar i byen, som har godt 3.000 indbyggere. Men det år lancerede bystyret en kampagne, der skulle gøre Setenil de las Bodegas kendt som byen med huse, der er bygget ind i huler under klipperne. Siden er små restauranter og tapasbarer begyndt at indtage hulerne.

REJSEDEKLARATION

Besøg og hotelophold i Setenil de las Bodegas var betalt af Junta de Andalucía. Organisationen har ikke haft indflydelse på artiklens indhold.

SE OS NU! HØR OS NU!
De usynlige, de vrede, de undertrykte gør oprør

Bonnie og Clydes historie sættes op på Betty Nansen Teatret.

LÆS MERE HER

Annonce

MEST LÆSTE

Den dansk-irakiske skuespillerinde Dina Al-Erhayem er død

KULTUR |

I hele landet snager personale i vores intime sundhedsoplysninger

DANMARK |

Midt i en økonomisk optur: Ledge over 60 år bliver sorteret fra på jobmarkedet

FORBRUG OG LIV |

Niels Steensens Gymnasium
... dit valg, dit liv

- Høj faglighed og refleksion
- Et stærkt fællesskab
- International profil og Kinalinje
- Max 25 elever i hver klasse
- Kun 2 minutters gang fra Metroen

Kom til orienteringsaften:
Onsdag den 15. januar kl. 19.30

Sankt Kjelds Gade 3, 2100 København Ø, tlf. 39 16 23 40

Annonce

Antonios hus består af fire små rum på fire etager inde i klippen. Her står den lokale turistguide, Álvaro Gonzalez i det øverste soveværelse med kig ned til tredje etage.

Juan Ignacio byder på kaffe og lover at vise mig sit hus, der ligger i en klippehule syv minutters gang fra baren. Men først skal jeg en tur op ad barens lille vindeltrappe, der fører op til toiletterne, der ligesom resten af baren ligger inde i klippen. Og jeg må bøje enderne sammen på mig selv for at komme til rette bag døren med 'Ellas'.

I baren er der god plads til at sidde indenfor, selv om de fleste sidder ved lyset i indgangen eller uden for døren. Og det kan de roligt gøre - også selv om det regner, for en kæmpe klippeblok hænger hen over gaden og giver både ly og læ.

Alle gode gange otte

Det er klipperne, eller rettere hulerne i klipperne, der har givet byen dens efternavn, Bodegas. Et navn, der vil være kendt af mange danskere som synonym for bar eller beværtning. Det blev især udbredt efter charterturismens indtog i 1970'erne, da mange begyndte at rejse til Spanien, hvor en bodega er et forrådsrum eller en vinkælder. Og de mange naturlige klippehuler i Setenil de las Bodegas blev netop anvendt til at opbevare vin og oliven, som gennem århundreder er dyrket på de afrundede bjergsider uden for byen. Samtidig fungerede hulerne som bolig for den fattige del af befolkningen.

Fornavnet Setenil menes at være afledt af det latinske 'septim nihil', der betyder syv gange nej og henviser til, at de kristne tropper syv gange forgæves forsøgte at erobre byen fra maurerne.

FAKTA

Turen til Setenil de las Bodegas

[Vis mere](#)

Calle Cuevas del Sombre, gaden med skyggens huler, kommer solen aldrig kommer.

Setenil de las Bodegas var oprindeligt en romersk bosættelse, men som resten af Den Iberiske Halvø blev byen i 700-tallet besat af maurerne, der boede her frem til den katolske erobring, som blev fuldført med overtagelsen af Granada i 1492. Setenil de las Bodegas blev tilbageerobret syv år tidligere, nemlig i 1485, hvilket angiveligt har været i ottende forsøg.

Huleboernes gader og huse

Da vi har taget den sidste slurk af vores café con leche, følges jeg med Juan Ignacio gennem Calle Cuevas del Sol, hvor klippen hænger tungt over os i hele gadens bredde ud mod floden Río Trejo. Gadens navn betyder solens huler, fordi de vender mod syd og altså bliver ramt af solens stråler.

På den anden side floden ligger Calle Cuevas del Sombre, gaden med skyggens huler, hvor solen aldrig kommer. Det er især de to gader, der har gjort byen kendt, fordi der ikke alene er huse inde i klipperne; klipperne danner også et naturligt tag over gaderne.

Calle Cabrerizas ligger i den vestlige ende af Setenil de las Bodegas, hvorfra olivenmarkerne breder sig over kuperede landskaber.

Overdækningen på Cuevas del Sol er omkring 100 meter lang, og her findes de fleste cafeer og turistbutikker. Derefter fortsætter gaden med huse, der godt nok er bygget ind i klippen, men altså uden naturlige stenmarkiser. Ligesom gaden følger vi flodens slyngning og kommer ind på Calle Jabonería, sæbegaden. Formentlig har her ligget en sæbefabrik, og i hvert fald var det her, kvinderne kom ned til floden for at vaske, fremgår det af et skilt.

Her har Juan Ignacio sit hus, men han fortæller ikke om sæbe, men gerne om den fest, hvor den katolske generobring af byen, reconquistaen, hvert år i oktober bliver genopført med et ridderslag på broen skråt over for hans hus. Noget, han som dreng med betagelse iagttog fra den skrå gade, hvor familiens hus kun ses som en hvidkalket facade, mens resten forsvinder ind i klippen.

»Der er omkring 100 huse inde i klipperne, og alle klippehulerne er naturlige. Ingen steder er der gravet ud, selv om nogle af husene går 15 meter ind i klippen«, forklarer Juan Ignacio og udpeger det hus, hvor han er vokset op, og hvor forældrene, hans søster og hendes børn fortsat bor.

Hans eget hus ligger et par huse længere henne, men han er med kone og børn flyttet til Marbella en times kørsel herfra. De kommer i ferier og weekender, og han er begyndt at leje huset ud via Airbnb, og derfor kan jeg lige nu ikke se huset indefra. I stedet viser han fotos af værelser med moderne indretning, men hvor klippen nogle steder står rå og oprindelig, blandt andet dér, hvor det rene kildevand tydeligt strømmer ud.

Antonios fire etager

Var jeg lidt ærgerlig over ikke at se Juan Ignacios private kilde i virkeligheden, er det glemt, da jeg senere på dagen bliver inviteret ind i Antonios hus. Det ligger i Las Herrerías, som betyder smedjerne, og er mere en trappe end en egentlig gade. Smal, renskuret og med klippen hængende halvvejs ud over.

I Antonio Chacon's hus er der omkring 7-8 kvadratmeter på hver af de fire etager.

Antonio Chacon står i sit lille køkken og er ved at tage kerner ud af granatæbler, da vi banker på. Jeg har fået selskab af en lokal guide, der har varslet vores besøg, og Antonio byder indenfor.

»Mine forældre, mine bedsteforældre og mine oldeforældre dyrkede oliven og vin og boede i dette hus. Og mine børn er født her«, fortæller han. »Men i dag bor vores børn og børnebørn på Mallorca«, siger han og nikker bekræftende, da jeg beder om lov til at se mig omkring.

I stueetagen, der består af køkkenet og et lille badeværelse, er nogle af væggene hvidpudsede. Alle andre steder er der rå gråbrun sandstensklippe. En smal trappe, der tvinger mig til at bøje hovedet, fører op i de tre overliggende etager, der ligger forskudt inde i klippen. I alle rum går loft og vægge i et som en hvælving over de senge, der er på alle etager. Der er vel 7-8 kvadratmeter på hver etage, men alligevel er der på den øverste blevet plads til et toilet bag den ene af sengene.

Antonio lejer ikke værelser ud, men som Juan Ignacio har han fundet ud af, at man kan tjene penge på turisterne. På et skilt ved køkkendøren beder han derfor høfligst om, at gæsterne i hans hus lægger 1 euro per næse – hvad vi selvfølgelig gør, inden vi igen går ud i den smalle passage.

ANNONCØRBETALT INDHOLD FRA NABOLANDSKANALERNE

Knud Romer: »Vi danskere er meget mere tyske, end vi er bevidste om«[Læs mere](#)Tid på oplysning på
NABOLANDS
KANALERNE

Udsigter og tidlige beboere

Selvfølgelig er det husene i hulerne og de overdækkede gader, der trækker mest, men jeg bruger snildt en halv dag på at gå rundt i resten af byen. I nærheden af Las Herrerías ligger Plaza Andalucía med sirligt lagte brosten, rækker af appelsintræer med grønne afrundede kroner og rødglødende bougainvilleaer mod hvidkalkede husmure.

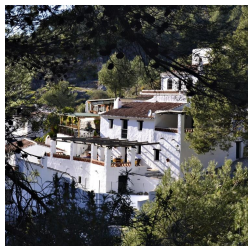
Byen set oppe fra bjergvejen.

Lidt længere nede kommer jeg til en trappe, der med 93 trin fører op til en lille kirke, Ermita de Nuestra Señora del Carmen. Den er en af flere småkirker i byen, men den har den flotteste udsigt, kun overgået af udsigten fra den gamle 1200-tals fæstning på byens højeste punkt, 700 m.o.h. Herfra ser jeg blandt andet konturerne af den bymur, der er delvis bevaret, og ned til det lille museum Casa de la Damita de Setenil. Det er især interessant, fordi her udstilles en 5.000 år gammel Venus-figur, som er fundet under arkæologiske udgravninger og vidner om, at her har boet mennesker længe før vor tidsregning.

Jeg slutter med at gå op ad byens stejle gader mod syd, til jeg møder den slyngede vej, der fører op ad bjergsiden. Herfra er der ikke alene overblik over den lille by, men også over de olivenplantager, der i ordnede rækker dominerer skråningerne uden for byen, så langt øjet rækker. Selv om las Bodegas ikke længere bliver brugt til opbevaring af oliven, har olivenproduktionen fortsat stor betydning for den lille by.

GIV ARTIKLEN I GAVE

Som Politiken-abonnent kan du ubegrænset dele artikler med dine venner og familie.

REDAKTIONEN ANBEFALER

Spansk spøgelsesby har fået livet tilbage

REJSER |

LÆS MERE:

Tag med på tur via Sølvruten og oplev den brændende sol og overraskende museer

REJSER |

12 oplevelser i Almería: Velkommen til et overdådigt spansk spisekammer

REJSER |

Barok, tapas og mudderbade i Spaniens 'ukendte' region

REJSER |

LÆS MERE